

MIJNENVELD

De mijnen van Potosi hebben Spanje en Europa rijk gemaakt, en laten tot op vandaag velen berooid achter.

De Boliviaanse stad Potosi, hoofdplaats van het departement met dezelfde naam, ligt op 4.070 meter, aan de voet van de Cerro Rico, de Rijke Berg. Ze is gesticht in 1545 door de Spanjaarden, voor de ontginning van de enorme zilverlagen in de streek. Rond 1800 had de zilverontginning plaats geruimd voor die van tin. Dezer dagen is zink het meest gezochte metaal.

De weinig rendabele exploitatie is in handen van tientallen kleine coöperatieves die volgens artisanale methodes werken. Nochtans is door de massale historische roofbouw op de Cerro Rico het instortingsgevaar nooit weg.

Historici zijn het erover eens dat zes miljoen indianen en Afrikanen er het leven hebben bij ingeschoten. Terwijl honderduizenden tonnen zilver in de zakken verdwenen van de Spanjaarden (de koning had Potosi bedacht met het statuut Keizerlijke Stad), tot de onafhankelijkheid van Boliviaë daar een eind aan maakte. Hier, aan de voet van de berg die de Industriële Revolutie in Europa heeft gefinancierd, bevinden zich de roots van het moderne kapitalisme.

Uitgang van Reveka, een artisanale mijn, op het hoogplateau van Cerro Rico, op 4.400m.

Pailaviri, de oudste
nog operationele
mijn.

Mijnwerkers drinken
alcohol van 90° om
van hun dag te
bekomen, in de wijk
Campamento.

Na zijn shift in
Pailaviri kleedt een
mijnwerker zich om.

Luis, 15 jaar, en Raul,
16 jaar, eten soep als
ontbijt in de wijk El
Calvario, voor ze de
Cerro Rico opklimmen
om te gaan werken.

Binnen in de
artisanale
Reveka-mijn.

In de wijk
San Roque.

Lady Rose en
Dona Rosa,
weduwe en
dochter,
brengen
offergaven naar
het graf van
Don Edouardo,
stichter van
de Colabi-
coöperatieve.

De ingang van
de San German-mijn.

De hand van
Javier Urtada
tijdens een
betoging van
mijnwerkers
in La Paz.

In Calvario
wachten
mijnwerkers op
de bus die hen
naar Cerro Rico
zal voeren.

